

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssb.gov.ua e-mail: ssu@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«27» лютого 2024 року

Слідчий в ОВС 4 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України старший лейтенант юстиції Марченко Антон Ігорович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені 23.04.2022 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12022160000000279, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру, відповідно до ст. ст. 42, 276-278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Пчелу Олега Володимировича, 14.11.1970 року народження, уродженця російської федерації (населений пункт у якому народився, не відоме), місце проживання: російська федерація, Алтайський край, м. Барнаул, вул. Віри Кашеєвої, 13/89, кв. 89, громадянина російської федерації, військовослужбовця збройних сил російської федерації, заступника командувача дальньої авіації повітряно – космічних сил збройних сил російської федерації, генерал-майора,

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- **ч. 3 ст. 110 КК України**, тобто в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинені особою, яка є представником влади, за попередньою змовою групою осіб, які призвели до загибелі людей та інших тяжких наслідків;

- **ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України**, тобто у веденні агресивної війни, вчиненому за попередньою змовою групою осіб;

- **ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України**, тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких

надана Верховною Радою України, відданні наказу про вчинення таких дій, вчинених за попередньою змовою групою осіб;

- **ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України**, тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, відданні наказу про вчинення таких дій, поєднаних з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Пчела О.В.

24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, російська федерація (далі – рф) та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави, застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 рф, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та рф про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований рф 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим (далі – АР Крим), м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1 – 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

З 19.02.2014 представниками рф розпочато збройне вторгнення збройних сил рф (далі – зс рф), приховане твердженням керівників рф про переміщення

військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами зс РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18.03.2014 РФ оголосила про офіційне включення Криму до складу РФ.

Одночасно з цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та зс РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07.04.2014 в м. Донецьку створено терористичну організацію «донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27.04.2014 в м. Луганську – терористичну організацію «луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і до нині.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19.02.2014. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20.02.2014. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 07.04.2014, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24.02.2022 президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, зс РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ) та ін.»).

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до вимог ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, які Нотою Міністерства закордонних справ СРСР відносно Гаагської конвенції і декларацій 1899 і 1907 років від 07.03.1955 визнані Урядом СРСР, передбачена заборона атакувати чи бомбардувати в будь-який спосіб незахищені міста, поселення, помешкання чи будівлі.

Статтею 7 Закону України «Про правонаступництво України» від 12.09.1991 року визначено, що Україна є правонаступником прав і обов'язків за міжнародними договорами Союзу РСР, які не суперечать Конституції України та інтересам республіки.

Стаття 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977 та стаття 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 забороняють акти насильства чи погрози насильством, які мають основною своєю метою тероризувати цивільне населення як і сам терор цивільного населення.

Стаття 52 Протоколу I забороняє здійснювати напади на цивільні об'єкти та зазначає про те, що напади повинні суворо обмежуватися об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даній момент обставин, дає явну воєнну перевагу.

У свою чергу частина 2 статті 54 Протоколу I захищає цивільні об'єкти, необхідні для виживання цивільного населення. Зокрема, заборонено піддавати нападу або знищувати, виводити або доводити до непридатності об'єкти, необхідні для виживання цивільного населення, такі як запаси продуктів харчування, сільськогосподарські райони, що виробляють продовольство, посіви, худобу, споруди для забезпечення питною водою й запаси останньої, а також іригаційні споруди спеціально з метою не допустити використання їх цивільним населенням або супротивною стороною як засобу підтримання існування, незалежно від мотивів, ніби викликати голод серед цивільних осіб, примусити їх до вїзду або з якої-небудь іншої причини.

Крім того, стаття 57 зазначеного Протоколу зазначає, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти. У зв'язку з чим мають дотримуватись, у тому числі, такі запобіжні заходи.

Ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення: роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено; вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму; утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати; напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати.

Окрім того, статтями 48, 50 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів від 08.06.1977 (надалі – Протоколу I) передбачено, що цивільною особою є будь-яка особа, що не належить до жодної з категорій осіб, зазначених у статті 4 А, 1, 2, 3 та 6 Третьої конвенції та у статті 43 цього Протоколу. У разі сумніву щодо того, чи є яка-небудь особа цивільною особою, вона вважається цивільною особою. Для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Вживаючи заходи з відсічі збройної агресії рф, у період з 24.02.2022 упродовж 2022 - 2023 років Збройними Силами України проводились успішні контрнаступальні дії, що дозволило звільнити з-під окупації зс рф території Київської, Сумської, Чернігівської, Харківської, Миколаївської областей та окремих районів Запорізької, Херсонської, Донецької та Луганської областей.

Розуміючи, що першопочатковий план у стислі терміни захопити і окупувати територію України не реалізовано, а Збройні Сили України своїми контрнаступальними діями продовжують витіснити збройні сили рф з окупованих територій України, політичне і військове командування рф, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб між собою, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості осіб, створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, розробили план спрямований на тероризування цивільного населення України, шляхом нанесення збройними силами рф, у тому числі дальньою авіацією, систематичних ракетних ударів по містам і іншим населеним пунктам всієї території України, які завдають значних руйнувань та спричиняють загибель людей, а також завдання ударів по об'єктам цивільної інфраструктури необхідних для виживання мирних мешканців, з метою залякати цивільне населення України, припинити роботу промислових підприємств,

створити умови для постійної напруги у суспільстві, переслідуючи у такий спосіб за мету вимусити керівництво України піти на вигідні для рф територіальні та політичні поступки.

Військовослужбовець зс рф генерал-майор Пчела Олег Володимирович з серпня 2022 року і до цього часу проходить військову службу на посаді заступника командувача дальньої авіації повітряно-космічних сил зс рф (далі - дальня авіація пкс зс рф), прямим начальником якого являється командувач дальньої авіації пкс зс рф генерал-лейтенант Кобилаш С.І.

Очолювана генерал-лейтенантом за рф Кобилашем С.І. і його заступниками, у тому числі генерал-майором зс рф Пчелою О.В., дальня авіація пкс зс рф являється засобом верховного головнокомандувача зс рф, на яку покладено вирішення стратегічних (оперативно-стратегічних) і оперативних задач на театрах воєнних дій (стратегічних напрямках).

У зв'язку із займаною Пчелою О.В. посадою, йому підпорядковуються з'єднання і частини дальньої авіації пкс зс рф, у тому числі 22-га важка бомбардувальна дивізія дальньої авіації пкс зс рф (далі – 22 авіаційна дивізія), яка дислокується у м. Енгельс, Саратовська область, рф) та 52-й важкий бомбардувальний авіаційний полк 22-ї авіаційної дивізії (військова частина 33310, далі – 52-й авіаційний полк), який дислокується на аеродромі Шайківка у селищі Шайківка Кіровського району Калузької області, рф.

Будучи заступником командувача дальньої авіації, Пчела О.В. організовує виконання наказів, розпоряджень, директив, вказівок військового командування рф і командувача дальньої авіації пкс зс рф генерал-лейтенанта Кобилаша С.І. щодо забезпечення бойової та мобілізаційної готовності підпорядкованих підрозділів дальньої авіації, а також управління ними, забезпечує виконання стратегічних і оперативних завдань військово-політичного керівництва і командування зс рф на театрах воєнних дій з'єднаннями і частинами дальньої авіації.

Для реалізації вищевказаного злочинного умислу політичне і військово керівництво рф спільно із командувачем дальньої авіації зс рф Кобилашем С.І., досудове розслідування щодо якого здійснюється в іншому кримінальному провадженні, у невставленій досудовим розслідуванням час, але не пізніше серпня 2022 року залучили Пчелу О.В., якому співучасники визначили роль в реалізації спільного плану на припинення функціонування об'єктів критичної інфраструктури та промисловості, тероризування цивільного населення України у вищевказаний спосіб, а останній погодився її виконувати.

Зокрема, співучасниками злочину на Пчелу О.В. покладалося виконання наказів, розпоряджень, директив, вказівок військового командування рф і командувача дальньої авіації пкс зс рф генерал-лейтенанта Кобилаша С.І. щодо планування до бойового застосування підрозділів дальньої авіації, управління ними, здійснення контролю виконання бойових завдань під час нанесення систематичних і масштабних ракетних ударів по цивільним об'єктам розміщеним у населених пунктах на всій території України, зокрема житловим будинкам, об'єктам цивільної критичної інфраструктури, що необхідні для виживання цивільного населення.

Для виконання відведеної ролі в реалізації вищевказаного спільного плану, Пчела О.В. у період жовтня 2022 року – лютого 2023 року одержував від

невстановлених осіб із числа військового командування рф і командувача дальньої авіації пкс зс рф генерал-лейтенанта Кобилаша С.І. бойові накази, розпорядження і директиви на підготовку та здійснення широкомасштабного вторгнення на територію України підпорядкованих йому підрозділів дальньої авіації пкс зс рф, шляхом нанесення ракетноносцями-бомбардувальниками Ту-95/Ту-160, Ту-22, Ту-22М3 ракетних ударів крилатими ракетами Х-555, Х-101, Х-22/Х-32 по визначеним у цих бойових документах конкретним об'єктам цивільної і критичної інфраструктури на території України, з визначеними координатами місць їх розташування.

Виконуючи указані бойові накази, розпорядження і директиви військового командування рф і командувача дальньої авіації пкс зс рф генерал-лейтенанта Кобилаша С.І., Пчела О.В. у вищевказаний період, шляхом віддання наказів і розпоряджень нествореним на цей час підпорядкованим йому командирам (начальникам) підрозділів командування дальньої авіації зс рф, командирів 22-ї авіаційної дивізії полковнику Варпаховичу М.М., командирів 52-го авіаційного полку полковнику Тимошину О.Є. (досудові розслідування стосовного яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях), а також іншим підпорядкованим нествореним на цей час військовослужбовцям, із числа командування 22-ї авіаційної дивізії і 52-авіаційного полку, забезпечував нанесення ракетноносцями-бомбардувальниками Ту-95/Ту-160, Ту-22, Ту-22М3 систематичних ракетних ударів крилатими ракетами Х-555, Х-101, Х-22/Х-32 по населених пунктах на всій території України, зокрема житловим будинкам, об'єктам цивільної критичної інфраструктури, що необхідні для виживання цивільного населення.

Так, заступник командувача дальньої авіації пкс зс рф генерал-майор Пчела О.В., будучи представником влади, тобто особою, яка уповноважена вирішувати питання воєнного планування і управління щодо застосування підпорядкованих йому з'єднань і частин дальньої авіації та підлеглих військовослужбовців, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими особами з числа військового командування рф і командувачем дальньої авіації пкс зс рф генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., розуміючи, що він порушує встановлені ст.ст. 1-3, 68 Конституції України державний устрій та порядок, посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та розширення впливу рф, з мотивів перешкодження Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю рф над політичними та економічними процесами в Україні, всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, в порушення принципу Заключного акту Ради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог частини 4 статті 2 Статуту ООН та Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості цивільних осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, свідомо порушуючи вимоги ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, ст. 33

Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. ст. 51, 52, 54, 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977, перебуваючи у період 10.10.2022 по 10.02.2023 у м. Москва та інших невстановлених досудовим розслідуванням місцях на території РФ, одержуючи накази, розпорядження і директиви військового командування РФ і командувача дальньої авіації ПКС ЗС РФ генерал-лейтенанта Кобилаша С.І. щодо нанесення ракетних ударів засобами дальньої авіації по визначених об'єктах цивільної інфраструктури на території України, шляхом віддання відповідних наказів і розпоряджень невстановленим на цей час слідством підпорядкованим йому командирам (начальникам) підрозділів командування дальньої авіації ЗС РФ, командир 22-ї авіаційної дивізії полковнику Варпаховичу М.М., командир 52-го авіаційного полку полковнику Тимошину О.Є. (досудові розслідування стосовного яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях), а також іншим підпорядкованим невстановленим на цей час слідством військовослужбовцям із числа командування 22-ї авіаційної дивізії і 52-авіаційного полку, здійснював безпосереднє керівництво щодо планування і підготовку виконання указаних бойових завдань, а також здійснював керівництво підрозділами дальньої авіації, контролював виконання ними бойових завдань під час здійснення систематичних обстрілів з ракетноносців-бомбардувальників із застосуванням крилатих ракет по населених пунктах всієї території України, зокрема ключовим об'єктам енергетики України, які є важливими для забезпечення життєдіяльності цивільного населення, функціонування лікувальних і соціальних закладів та інших об'єктів цивільної інфраструктури розміщених по всій території України.

Зокрема, Пчела О.В. виконуючи вищевказані злочинні накази вищестоящого командування ЗС РФ і командувача дальньої авіації Кобилаша С.І., володіючи розвідувальними даними та географічними координатами (локаціями), необхідними для нанесення ракетних ударів по воєнних об'єктах, органах державної влади України і об'єктам цивільної інфраструктури України, шляхом віддання відповідних наказів і розпоряджень невстановленим на цей час слідством підпорядкованим йому командирам (начальникам) підрозділів командування дальньої авіації ЗС РФ, командир 22-ї авіаційної дивізії полковнику Варпаховичу М.М., командир 52-го авіаційного полку полковнику Тимошину О.Є. (досудові розслідування стосовного яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях), а також іншим підпорядкованим невстановленим на цей час слідством військовослужбовцям організував: розроблення і затвердження замислів і рішень щодо бойового застосування дальньої авіації, а також графіки підготовки і здійснення нанесення дальньою авіацією масованих ракетних ударів; визначав потреби в крилатих ракетах і ракетноносцях-бомбардувальниках по характеру виконання бойових задач. Розроблені бойові документи щодо виконання указаних бойових завдань Пчела О.В. погоджував з командувачем дальньої авіації ПКС ЗС РФ генерал-лейтенантом Кобилашем С.І. та іншим військовим командуванням РФ. Під час безпосередніх бойових вильотів ракетноносців-бомбардувальників для запуску крилатих ракет по території України Пчела О.В., через підпорядкованих вищеперелічених командирів (начальників) підрозділів дальньої авіації,

здійснював керівництво виконання бойових завдань. Після завершення нанесення ракетноносцями-бомбардувальниками дальньої авіації пкс зс рф ракетних ударів по населеним пунктам всієї території України, від вищевказаних підпорядкованих командирів (начальників) дальньої авіації одержував доповіді про результати виконаних бойових завдань та доповідав про них командувачу дальньої авіації впс пкс зс рф генерал-лейтенанту Кобилашу С.І. і вищестоящому командуванню зс рф.

Так, в період з 10.10.2022 по 10.02.2023, з метою знищення ключових телекомунікаційних мереж, трансформаторних та генеруючих електричних станцій енергосистеми України, указані ракетні удари наносилися по об'єктам критичної цивільної інфраструктури, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права, зокрема по теплоелектростанціям, електропідстанціям, гідроелектростанціям, розподільчим пристроям гідроелектростанцій, а саме:

10.10.2022 о 09 год. 00 хв. ракетноносцем - бомбардувальником Ту-95/Ту-160 з невстановленим на цей час досудовим розслідуванням бортовим номером, з повітряного простору акваторії Каспійського моря (рф) нанесено ракетний удар однією крилатою ракетою Х-101 по цивільному інфраструктурному об'єкту ПрАТ «Національна енергетична компанія «Укренерго» – електропідстанції ПС-330 кВт «Житомирська», яка знаходиться у місті Житомир, що призвело до значних руйнувань вказаного об'єкту;

18.10.2022 о 08 год. 40 хв. ракетноносцем - бомбардувальником Ту-95/Ту-160 з невстановленим на цей час досудовим розслідуванням бортовим номером, з повітряного простору Волгоградської області (рф) нанесено ракетний удар двома крилатими ракетами Х-101 по цивільному інфраструктурному об'єкту - ПрАТ «Національна енергетична компанія «Укренерго» - електропідстанції ПС-330 кВт «Житомирська», який знаходиться у м. Житомир, що призвело до значних руйнувань вказаного об'єкту;

22.10.2022 о 09 год. 00 хв. ракетноносцем - бомбардувальником Ту-95/Ту-160 з невстановленим на цей час досудовим розслідуванням бортовим номером, з повітряного простору Волгоградської області (рф) нанесено ракетний удар двома крилатими ракетами Х-101 по цивільному інфраструктурному об'єкту – електропідстанції ПС-330 кВт «Ковель», який знаходиться за адресою: Волинська область, м. Ковель, що призвело до значних руйнувань вказаного об'єкту;

31.10.2022 о 08 год. 15 хв. ракетноносцем - бомбардувальником Ту-95/Ту-160 з невстановленим на цей час досудовим розслідуванням бортовим номером, з повітряного простору акваторії Каспійського моря (рф) нанесено ракетний удар крилатою ракетою Х-101 по цивільному інфраструктурному об'єкту - розподільчому пристрою 330 кВт філії Кременчуцька ГЕС ПрАТ «Укргідроенерго», яка знаходиться за адресою: Кіровоградська область, м. Світловодськ, що призвело до повного знищення обладнання та до значних руйнувань будівель і споруд вказаного об'єкту;

15.11.2022 о 16 год. 00 хв. ракетноносцем - бомбардувальником Ту-95/Ту-160 з невстановленим на цей час досудовим розслідуванням бортовим номером, з повітряного простору Волгоградської області (рф) нанесено ракетний удар крилатою ракетою Х-101 по цивільному інфраструктурному об'єкту - електропідстанції ПС-330 кВт «Ковель», який знаходиться за адресою:

Волинська область, м. Ковель, що призвело до значних руйнувань вказаного об'єкту;

26.01.2023 о 09 год. 05 хв. ракетноосцем - бомбардувальником Ту-95/Ту-160 з невстановленим на цей час досудовим розслідуванням бортовим номером, з повітряного простору акваторії Каспійського моря (РФ) нанесено ракетний удар крилатою ракетою Х-101 цивільного об'єкта критичної інфраструктури – електропідстанції ПС-750 "Вінницька", яка розташована за адресою: Вінницька область, с. Гуменне, внаслідок чого пошкоджено обладнання станції, виробничі приміщення.

Таким чином, Пчела О.В. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, відданні наказу про вчинення таких дій, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Крім того, заступник командувача дальньої авіації пкс зс рф генерал-майор Пчела О.В., будучи представником влади, тобто особою, яка уповноважена вирішувати питання воєнного планування і управління щодо застосування підпорядкованих йому з'єднань і частин дальньої авіації та підлеглих військовослужбовців, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими особами з числа військового командування рф і командувачем дальньої авіації пкс зс рф генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., розуміючи, що він порушує встановлений ст.ст. 1-3, 68 Конституції України державний устрій та порядок, посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та розширення впливу рф, з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю рф над політичними та економічними процесами в Україні, всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, в порушення принципу Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог частини 4 статті 2 Статуту ООН та Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості цивільних осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, свідомо порушуючи вимоги ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. ст. 51, 52, 54, 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977, перебуваючи у період 10.10.2022 по 14.01.2023 у м. Москва та інших невстановлених досудовим розслідуванням місцях на території рф, одержуючи накази, розпорядження і директиви військового командування рф і командувача дальньої авіації пкс зс рф генерал-лейтенанта Кобилаша С.І. щодо нанесення ракетних ударів засобами дальньої авіації по визначених об'єктах цивільної

інфраструктури на території України, шляхом віддання відповідних наказів і розпоряджень невстановленим на цей час слідством підпорядкованим йому командирам (начальникам) підрозділів командування дальньої авіації зс рф, командирів 22-ї авіаційної дивізії полковнику Варпаховичу М.М., командирів 52-го авіаційного полку полковнику Тимошину О.Є. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях), а також іншим підпорядкованим невстановленим на цей час слідством військовослужбовцям із числа командування 22-ї авіаційної дивізії і 52-авіаційного полку здійснював безпосереднє керівництво щодо планування і підготовки виконання указаних бойових завдань, а також здійснював керівництво підрозділами дальньої авіації, контролював виконання ними бойових завдань під час здійснення систематичних обстрілів з ракетноносців-бомбардувальників із застосуванням крилатих ракет по густонаселених містах та інших населених пунктах всієї території України, зокрема житловим будинкам, цивільним об'єктам критичної інфраструктури, які є важливими для забезпечення життєдіяльності цивільного населення, функціонування лікувальних і соціальних закладів та інших об'єктів цивільної інфраструктури розміщених по всіх території України.

Зокрема, Пчела О.В. виконуючи вищевказані злочинні накази вищестоящого командування зс рф і командувача дальньої авіації Кобилаша С.І., володіючи розвідувальними даними та географічними координатами (локаціями), необхідними для нанесення ракетних ударів по військових об'єктах, органах державної влади України і об'єктах цивільної інфраструктури України, шляхом віддання відповідних наказів і розпоряджень невстановленим на цей час слідством підпорядкованим йому командирам (начальникам) підрозділів командування дальньої авіації зс рф, командирів 22-ї авіаційної дивізії полковнику Варпаховичу М.М., командирів 52-го авіаційного полку полковнику Тимошину О.Є. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях), а також іншим підпорядкованим невстановленим на цей час слідством військовослужбовцям організував: розроблення і затвердження замислів і рішень щодо бойового застосування дальньої авіації, а також графіки підготовки і здійснення нанесення дальньою авіацією масованих ракетних ударів; визначав потреби в крилатих ракетах і ракетноносцях-бомбардувальниках по характеру виконання бойових завдань. Розроблені бойові документи щодо виконання указаних бойових завдань Пчела О.В. погоджував з командувачем дальньої авіації пкс зс рф генерал-лейтенантом Кобилашем С.І. та іншим військовим командуванням рф. Під час безпосередніх бойових вильотів ракетноносців-бомбардувальників для запуску крилатих ракет по території України Пчела О.В., через підпорядкованих вищеперелічених командирів (начальників) підрозділів дальньої авіації, здійснював керівництво виконання бойових завдань. Після завершення нанесення ракетноносцями-бомбардувальниками дальньої авіації пкс зс рф ракетних ударів по населених пунктах всієї території України, від вищевказаних підпорядкованих командирів (начальників) дальньої авіації одержував доповіді про результати виконаних бойових завдань та доповідав про них командувачу дальньої авіації вкс пкс зс рф генерал-лейтенанту Кобилашу С.І. і вищестоящому командуванню зс рф.

Так, Пчела О.В. в період з 10.10.2022 по 14.01.2023, перебуваючи у м. Москва та інших невідомих досудовим розслідуванням місцях на території РФ, виконуючи спільний злочинний план, спрямований на тероризування цивільного населення України, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з невідомими особами із числа військового командування РФ, командувачем дальньої авіації пкс зс РФ генерал-лейтенантом Кобилашем С.І. та іншими особами, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, у порушення вимог ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. ст. 51, 52, 54, 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977, забезпечив нанесення підпорядкованими 22-ю авіаційною дивізією і 52-м авіаційним полком з використанням ракетно-бомбардувальників Ту-95/160, Ту-22М3 ракетних ударів крилатими ракетами Х-101, Х-22/Х-32 по цивільним об'єктам на території України, а саме:

18.10.2022 о 09 год. 07 хв. ракетноносцем - бомбардувальником Ту-95/Ту-160 з невідомим на цей час досудовим розслідуванням бортовим номером, з повітряного простору у районі м. Вологодська (РФ) нанесено ракетний удар трьома крилатими ракетами Х-101 по цивільному інфраструктурному об'єкту – по території ВАТ «БМУ Київська ТЕЦ-6», який розташований у м. Києві, що призвело до загибелі 1 особи та поранення 2 осіб серед цивільного населення, а також завдання значних руйнувань приміщень і споруд вказаного об'єкту;

14.01.2023 о 15 год. 43 хв. ракетноносцем-бомбардувальником Ту-22М3, з невідомим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору Курської області, нанесено ракетний удар однією крилатою ракетою Х-22/Х-32 по цивільному об'єкту – дев'ятиповерховому житловому будинку, який розташований за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, вул. Набережна Перемоги, 118. Від нанесеного ракетного удару загинуло 47 осіб та поранено 79 осіб серед цивільного населення, а також завдано значні руйнування вказаного багатоповерхового житлового будинку.

Таким чином, Пчела О.В. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, відданні наказу про вчинення таких дій, поєднаних з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України.

Окрім того, заступник командувача дальньої авіації пкс зс РФ генерал-майор Пчела О.В., будучи представником влади, тобто особою, яка уповноважена вирішувати питання воєнного планування і управління щодо застосування підпорядкованих йому з'єднань і частин дальньої авіації та підлеглих військовослужбовців, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими особами з числа військового командування РФ і командувачем дальньої авіації пкс зс РФ генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., розуміючи, що

він порушує встановлений ст.ст. 1-3, 68 Конституції України державний устрій та порядок, посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та розширення впливу рф, з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю рф над політичними та економічними процесами в Україні, всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, в порушення принципу Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог частини 4 статті 2 Статуту ООН та Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості цивільних осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, перебуваючи у період 10.10.2022 по 10.02.2023 у м. москва та інших невідомих досудовим розслідуванням місцях на території рф, виконуючи накази, розпорядження і директиви вищестоящого командування зс рф і командувача дальньої авіації пкс зс рф генерал-лейтенанта Кобилаша С.І., забезпечував через підпорядкованих йому, Пчелі О.В., невідомих на цей час слідством командирів (начальників) підрозділів командування дальньої авіації зс рф, командира 22-ї авіаційної дивізії полковника Варпаховича М.М., командира 52-го авіаційного полку полковника Тимошина О.Є. (досудові розслідування стосовного яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях), а також інших підпорядкованих невідомих на цей час слідством військовослужбовців із числа командування 22-ї авіаційної дивізії і 52-авіаційного полку, продовження широкомасштабного збройного вторгнення на територію України і ведення війни, шляхом нанесення з ракетноносцями-бомбардувальниками Ту-95/Ту-160, Ту-22, Ту-22М3 у складі 22-ї авіаційної дивізії 52-го авіаційного полку із застосуванням крилатих ракет типів Х-555, Х-101, Х-22/Х-32 по густонаселених містах та інших населених пунктах всієї території України, а також контролював їх виконання.

Зокрема, Пчела О.В. виконуючи вищевказані злочинні накази вищестоящого командування зс рф і командувача дальньої авіації Кобилаша С.І., володіючи розвідувальними даними та географічними координатами (локаціями), необхідними для нанесення ракетних ударів по воєнних об'єктах, органах державної влади України і об'єктам цивільної інфраструктури України, шляхом віддання відповідних наказів і розпоряджень невідомим на цей час слідством підпорядкованим йому командирам (начальникам) підрозділів командування дальньої авіації зс рф, командиру 22-ї авіаційної дивізії полковнику Варпаховичу М.М., командиру 52-го авіаційного полку полковнику Тимошину О.Є. (досудові розслідування стосовного яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях), а також іншим підпорядкованим невідомим на цей час слідством військовослужбовцям організував: розроблення і затвердження замислів і рішень щодо бойового застосування дальньої авіації, а також графіки підготовки і здійснення нанесення дальньою авіацією масованих ракетних ударів; визначав потреби в крилатих ракетах і ракетноносцях-бомбардувальниках по характеру виконання бойових задач.

Розроблені бойові документи щодо виконання указаних бойових завдань Пчела О.В. погоджував з командувачем дальньої авіації пкс зс рф генерал-лейтенантом Кобилашем С.І. та іншим військовим командуванням рф. Під час безпосередніх бойових вильотів ракетноносців-бомбардувальників для запуску крилатих ракет по території України Пчела О.В., через підпорядкованих вищеперелічених командирів (начальників) підрозділів дальньої авіації, здійснював керівництво виконання бойових завдань. Після завершення нанесення ракетноносцями-бомбардувальниками дальньої авіації пкс зс рф ракетних ударів по населеним пунктам всієї території України, від вищевказаних підпорядкованих командирів (начальників) дальньої авіації одержував доповіді про результати виконаних бойових завдань та доповідав про них командувачу дальньої авіації вкс пкс зс рф генерал-лейтенанту Кобилашу С.І. і вищестоящому командуванню зс рф.

При цьому, окрім воєнних об'єктів і об'єктів органів державної влади, указані авіаційні ракетні удари наносилися по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права, зокрема по житлових будинках, електростанціях та іншій цивільній інфраструктурі.

Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Таким чином, громадянин рф Пчела О.В. обгрунтовано підозрюється у скоєнні умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинених особою, яка є представником влади, за попередньою змовою групою осіб, які призвели до загибелі людей та інших тяжких наслідків, тобто кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 ст. 110 КК України.

Окрім того, заступник командувача дальньої авіації пкс зс рф генерал-майор Пчела О.В., будучи представником влади, тобто особою, яка уповноважена вирішувати питання воєнного планування і управління щодо застосування підпорядкованих йому з'єднань і частин дальньої авіації та підлеглих військовослужбовців, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими особами з числа військового командування рф і командувачем дальньої авіації пкс зс рф генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., розуміючи, що він порушує встановлений ст.ст. 1-3, 68 Конституції України державний устрій та порядок, посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та розширення впливу рф, з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю рф над політичними та економічними процесами в Україні, всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, в порушення принципу Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог частини 4 статті 2 Статуту ООН та Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX),

усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості цивільних осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, перебуваючи у період 10.10.2022 по 10.02.2023 у м. Москва та інших невстановлених досудовим розслідуванням місцях на території РФ, виконуючи накази, розпорядження і директиви вищестоящого командування ЗС РФ і командувача дальньої авіації ПКС ЗС РФ генерал-лейтенанта Кобилаша С.І., забезпечував через підпорядкованих йому, Пчелі О.В., невстановлених на цей час слідством командирів (начальників) підрозділів командування дальньої авіації ЗС РФ, командира 22-ї авіаційної дивізії полковника Варпаховича М.М., командира 52-го авіаційного полку полковника Тимошина О.Є. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях), а також інших підпорядкованих невстановлених на цей час слідством військовослужбовців із числа командування 22-ї авіаційної дивізії і 52-авіаційного полку, продовження широкомасштабного збройного вторгнення на територію України і ведення війни, шляхом нанесення з ракетноносцями-бомбардувальниками Ту-95/Ту-160, Ту-22, Ту-22М3 у складі 22-ї авіаційної дивізії 52-го авіаційного полку із застосуванням крилатих ракет типів Х-555, Х-101, Х-22/Х-32 по густонаселених містах та інших населених пунктах всієї території України, а також контролював їх виконання.

Зокрема, Пчела О.В. виконуючи вищевказані злочинні накази вищестоящого командування ЗС РФ і командувача дальньої авіації Кобилаша С.І., володіючи розвідувальними даними та географічними координатами (локаціями), необхідними для нанесення ракетних ударів по воєнних об'єктах, органах державної влади України і об'єктам цивільної інфраструктури України, шляхом віддання відповідних наказів і розпоряджень невстановленим на цей час слідством підпорядкованим йому командирам (начальникам) підрозділів командування дальньої авіації ЗС РФ, командиру 22-ї авіаційної дивізії полковнику Варпаховичу М.М., командиру 52-го авіаційного полку полковнику Тимошину О.Є. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях), а також іншим підпорядкованим невстановленим на цей час слідством військовослужбовцям організував: розроблення і затвердження замислів і рішень щодо бойового застосування дальньої авіації, а також графіки підготовки і здійснення нанесення дальньою авіацією масованих ракетних ударів; визначав потреби в крилатих ракетах і ракетноносцях-бомбардувальниках по характеру виконання бойових задач. Розроблені бойові документи щодо виконання указаних бойових завдань Пчела О.В. погоджував з командувачем дальньої авіації ПКС ЗС РФ генерал-лейтенантом Кобилашем С.І. та іншим військовим командуванням РФ. Під час безпосередніх бойових вильотів ракетноносців-бомбардувальників для запуску крилатих ракет по території України Пчела О.В., через підпорядкованих вищеперелічених командирів (начальників) підрозділів дальньої авіації, здійснював керівництво виконання бойових завдань. Після завершення нанесення ракетноносцями-бомбардувальниками дальньої авіації ПКС ЗС РФ ракетних ударів по населених пунктах всієї території України, від вищевказаних підпорядкованих командирів (начальників) дальньої авіації одержував доповіді про результати виконаних бойових завдань та доповідав про них командувачу

дальньої авіації впе пкс зс рф генерал-лейтенанту Кобилашу С.І. і вищестоящому командуванню зс рф.

При цьому, окрім воєнних об'єктів і об'єктів органів державної влади, указані авіаційні ракетні удари наносилися по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права, зокрема по житлових будинках, електростанціях та іншій цивільній інфраструктурі.

Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Таким чином, Пчсла О.В. обґрунтовано підозрюється у веденні агресивної війни, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України.

Слідчий в ОВС 4 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
старший лейтенант юстиції

Антон МАРЧЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор другого відділу
управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора

Юрій СОЛОШЕНКО

«27» лютого 2024 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ /
«__» год. «__» хв. «__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ /
«__» год. «__» хв. «__» _____ 2024 року

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Слідчий в ОВС 4 відділу

З управління досудового розслідування

Головного слідчого управління СБ України

старший лейтенант юстиції

Антон МАРЧЕНКО